620/01

Den 14. maj 2001 blev i sag nr. 54.292:

xxxxxxxx xxxxxxxxxx xxxxxxxx
xxx xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Alm. Brand af 1792
Lyngby Hovedgade 4
Postboks 1792
2800 Lyngby

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Alm. Brand af 1792, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt kaskoskade.

Det fremgår af sagens akter, at klagerens samlever forulykkede i den forsikrede bil. Samleveren blev efterfølgende dømt for spirituskørsel, da hendes promille var blevet målt til 1,44.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning under henvisning til forsikringsbetingelsernes afsnit 3, punkt 6.6, hvoraf fremgår: "Udover de forannævnte er følgende skader undtaget, når forsikringstageren, dennes ægtefælle/samlever, hjemmeboende børn, eller den faste bruger er fører. Ved anden fører end de ovenfor anførte er forsikringstageren dækket, med mindre det godtgøres, at han var vidende om, at der forelå sådanne omstændigheder, eller at hans ukendskab hertil skyldes grov uagtsomhed. ... **6.6.** skade forvoldt, mens køretøjet blev ført af en person, der var beruset, se Forsikringsaftalelovens § 20 og Færdselslovens § 53,"

Klagerens advokat har i skrivelse af 17/10 2000 bl.a. anført: "Til støtte for at forsikringsselskabet bør dække skaden gøres primært gældende,

- at skaden ikke er sket som følge af selvforskyldt beruselse, da promillen blot lå beskedent over 1,20 promille, og at skadevolder ifølge politirapporten virkede upåvirket,

- at hovedparten af skaden desuden er sket som følge af skadevolders deprimerede tilstand, der inkluderer selvmordstanker, hvorfor beruselsen ikke har været væsentligste årsag til uheldet. Til støtte for forklaringen om skadevolders selvmordstanker, skal jeg tillade mig at henlede opmærksomheden på, at bilen i det sidste tilfælde kører af vejen i venstre side i stedet for højre, hvilket ville have været naturligt, såfremt skadevolder havde mistet herredømmet p.g.a. beruselse. Der skulle desuden på vejen være spor af hjulspind efter skadevolders opgasning.

Subsidiært gøres endvidere gældende,
- at det ikke gyldigt kan aftales, at der skal ske identifikation mellem sikrede og skadevolder blot fordi de er samlevende, og at skade forvoldt af en samlever, når denne benytter sikredes bil uden at sikrede er bevidst om skadevolders/samlevers berusede tilstand, bør dækkes af forsikringsselskabet, der derefter må søge regres mod skadevolder."

Af politirapporten fremgår bl.a.: "Undersøgelsen på stedet viste ca. 40m trykspor fra part 1s bil i den vestlige rabat forløbende i en næsten lige linie fra indkørselsstedet til det sted, hvor bilen stod i en afstand af ca. 6m fra vejen. Det var tydeligt, at bilen havde kørt i nordlig retning og altså var kørt ud i rabatten til venstre for kørselsretningen. Ingen bremsespor på vejen. Vi kørte straks videre til part 1s bopæl og traf denne alene hjemme, dog indfandt ægtefællen sig kort efter. Part 1 havde blanke skinnende øjne og virkede fortumlet og uklar. Hun lugtede kraftigt af parfume, og umiddelbart kunne der ikke lokaliseres nogen spirituslugt fra hende. Hun virkede lidt ophovnet i ansigtet og erkendte at have fået 'tæsk' af ægtefællen. Hun oplyste, at hun var på antabus og ikke havde indtaget spiritus i længere tid og slet ikke havde drukket spiritus i dag. Hun oplyste, at hun indtog ordineret medicin i form af nervepiller og sovemedicin. En sygeplejerske står for antabussen og medicinen fås fra doseringsæske. Part 1 havde fået antabus her til morgen og havde ikke indtaget medicin ud over det doserede, som hun fastholdt ikke udgjorde nogen hindring i.f.m. at føre bil. Hun var uklar og kunne ikke rigtig gøre rede for navnene på medicinen. Bopælen var pæn og ryddelig, og der sås ingen form for spiritus stående frit fremme. Der stod et alm. vandglas på køkkenbordet ved siden af håndvasken. ... Under indtransporten kunne vi i bilen fornemme spirituslugt fra part 1, og hun blev under iagttagelse af rpl.s § 752, stk. 1, gjort bekendt med, at hun efter det forelig-

gende sigtes for overtrædelse af fl.s § 53 og 54. Part 1 var i ægtefællens fravær villig til at udtale sig, men ønskede ikke umiddelbart at erkende sigtelsen. Hun forklarede, at hun næsten ikke havde sovet natten til i dag, selv om hun havde indtaget sin ordinerede sovemedicin. Hun drak noget snaps og en enkelt øl, og efter at manden var taget på arbejde her til morgen drak hun yderligere noget snaps og en øl mere. ... Pludselig fandt hun sig siddende i bilen på uheldsstedet på G...vej, og hun anede intet om, hvordan uheldet var sket. ... Hun fastholdt, at hun efter hjemkomsten ikke havde drukket nogen form for spiritus eller indtaget nogen form for medicin."

Af en senere afhøring af samleveren fremgår bl.a.: "Afhørte var deprimeret og hun husker at hun på vej hjem kørte ad den gammel G. vej, hvor hun i en venstresvingskurve kom for langt ud til højre og herunder påkørte en lygtepæl. Afhørte husker dette uheld – hun husker at glasset fra sidespejlet slog mod forruden – hvorfor hun ikke standsede op kan hun ikke svare på, men en blanding af spiritus og depressioner kan være årsag til at hun fortsatte kørslen. Hun blev imidlertid mere deprimeret under den fortsatte kørsel og hun besluttede på et tidspunkt at begå selvmord ved at køre bilen mod et træ, hvilket gjorde den anden påkørsel. Afhørte husker at hun før uheldet mistede herredømmet, drejede rundt og endte med venstre side af bilen i træet – uden der skete nogen egentlig skade på hende."

Nævnet udtaler:
Efter oplysningerne om samleverens spirituspåvirkethed sammenholdt med omstændighederne ved færdselsuheldet i øvrigt lægger nævnet til grund, at samleverens selvforskyldte beruselse var den afgørende årsag til uheldet. Som de gældende forsikringsvilkår er formuleret, kan nævnet herefter ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning. Nævnet finder ikke grundlag for at tilsidesætte forsikringsvilkåret om, at der i en situation som den foreliggende foretages identifikation mellem forsikringstager og dennes samlever. Nævnet bemærker, at vilkåret på ingen måde er usædvanligt.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jørgen Nørgaard